

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Augustin Onofrei împotriva lui Nicolae Tataroi, intervenienți accesorii
executorul judecătoresc Vitalie Guțu și executorul judecătoresc Nicolae
Drucioc

(constatarea transmiterii în posesie, folosință și dispoziție, constatarea
încheierii tranzacției de vânzare-cumpărare și recunoașterea dreptului de
proprietate asupra unității de transport)

împotriva deciziei din 17 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-1488/23
NR. PIGD 2-22028541-01-2ra-26092023)

Dezacordul recurenței cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. V. Pîslariuc)
Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, A. Braga, V. Mihaila)

24 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de către Augustin Onofrei, reprezentat de avocata Aliona Palamari,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 1 martie 2022, Augustin Onofrei, reprezentat de avocata Aliona Palamari, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Tataroi prin care a solicitat:

- a. Constatarea transmiterii în posesie, folosință și dispoziție de către Nicolae Tataroi către Augustin Onofrei a automobilului de model *****, identificat în baza caroseriei nr. *****;
- b. Constatarea faptului că la 20 noiembrie 2017 a avut loc tranzacția de vânzare-cumpărare a automobilului vizat;
- c. Recunoașterea reclamantului în calitate de proprietar al automobilului vizat.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că pârâtul Tataroi Nicolae a întocmit o recipisă prin care s-ar confirma faptul că a primit suma de 3300 euro pentru vânzarea automobilului vizat și se obligă să îi transmită dreptul de proprietate reclamantului.

3. Totuși, reclamantul susține că până la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, reclamantul nu a avut posibilitate să își înregistreze dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport menționat.

4. Acesta mai indică faptul că pârâtul este plecat și este în imposibilitate de a se prezenta la ASP, ceea ce ar determina imposibilitatea reclamantului de a-și înregistra dreptul de proprietate asupra automobilului menționat. Suplimentar mai indică că asupra automobilului indicat sunt aplicate și interdicții.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 9 august 2022, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 16 august 2022, Augustin Onofrei, reprezentat de avocata Aliona Palamari, a depus o cerere de apel împotriva hotărârii din 9 august 2022 prin care a solicitat casarea acesteia și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2023 a fost respinsă, din lipsă de temei, cererea de apel și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 9 august 2022.

8. În motivarea deciziei a fost subliniat că soluția de respingere a acțiunii a fost justă din motiv că constatarea faptului transmiterii în posesie, folosință și dispoziție la 20 noiembrie 2017 a mijlocului de transport vizat este contrară înregistrărilor din Registrul de Stat al Transporturilor, care cuprinde informația tehnică, economică și juridică despre mijloacele de transport autor, precum și despre posesorii acestora.

9. În acest sens, instanța de judecată just a reținut că legiuitorul a reglementat expres modul de înmatriculare, înstrăinare transmitere în locațiune, comodat etc. a unităților de transport. Totodată autoritatea competentă pentru efectuarea înmatriculării și radierii autovehiculelor este Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, iar transcrierea transmiterii dreptului de proprietate asupra unui vehicul se efectuează în baza documentelor enumerate expres la pct.29 al anexei nr.2 la Hotărârea Guvernului nr.1047. În cazul când contractul de vânzare-cumpărare a vehiculului a fost întocmit în formă simplă, transcrierea transmiterii dreptului de proprietate asupra unui vehicul se efectuează în baza cererea depusă de fostul proprietar.

10. Distinct din cele constatate, instanța de apel remarcă, că dispunând respingerea cererii de chemare în judecată, instanța de fond just a reținut că la caz, Augustin Onofrei anterior s-a mai adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Nicolae Tataroi, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice, executorul judecătoresc Grigore Stoian, executorul judecătoresc Nicolae Drucioc, prin care a solicitat recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare din 21 noiembrie 2017 încheiat între Nicolae Tataroi și Augustin Onofrei, având ca obiect automobilul de model *****, număr de înmatriculare *****, anul fabricării 2003. Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central, din 29 martie 2021, (menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău, din 12 octombrie 2021, dosar nr.2a-1975/21), a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată.

11. Astfel, instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect a dispus respingerea cererii de chemare în judecată, or, în circumstanțele expuse supra, instanța de fond just a ajuns la concluzia netemeinicii pretențiilor reclamantului cu privire la constatarea faptului că la data de 20 noiembrie 2017 a avut loc tranzacția de vânzare-

cumpărare a automobilului și recunoașterea reclamantului în calitate de proprietar al automobilului.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

12. La 26 septembrie 2023 avocatul Aliona Palamari, în interesele recurentului Onofrei Augustin, a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2023, solicitând admiterea recursului, casarea acesteia și a hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 09 august 2022 restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

13. În motivarea recursului a reiterat circumstanțele factice ale cauzei.

14. Recurentul a susținut că instanțele inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și au aplicat eronat normele de drept material și procesual incidente. A invocat că recipisa din 20 noiembrie 2017 confirmă primirea de către Nicolae Tataroi a sumei de 3 300 euro pentru vânzarea automobilului de model *****, iar procura notarială emisă ulterior, împreună cu contractul de locațiune încheiat cu „Nagoltrans” SRL și cu extrasul din contabilitatea acestei societăți, confirmă transmiterea bunului în posesia, folosința și dispoziția sa. A arătat că, deși nu a reușit să înregistreze dreptul de proprietate din cauza interdicțiilor aplicate asupra mijlocului de transport, aceste împrejurări nu înlătură efectul transmiterii dreptului de proprietate, care, în opinia sa, s-a produs la predarea bunului.

15. Recurentul a pretins că recipisa are valoarea unui act juridic care confirmă tranzacția de vânzare-cumpărare și manifestarea de voință a părâtului de a înstrăina automobilul, iar remiterea certificatului de înmatriculare și a cheilor autoturismului demonstrează executarea înțelegerii dintre părți. A susținut că, potrivit normelor Codului civil în redacția veche, dreptul de proprietate asupra bunului mobil s-a transmis din momentul predării acestuia, astfel încât expirarea procurii nu are semnificația pierderii dreptului său de posesie, folosință și dispoziție asupra bunului.

16. Totodată, recurentul a invocat încălcări procedurale la etapa examinării apelului. A arătat că, după contramandarea ședinței din 29 martie 2023 și după redistribuirea cauzei ca urmare a demisiei judecătorului inițial investit, Curtea de Apel urma să înștiințeze participanții la proces despre noua examinare a cauzei și să le remită actele procedurale depuse pe parcursul procedurii de apel. A susținut că reprezentantul său s-a prezentat la data de 17 mai 2023 în sala indicată pentru ședință, unde i s-a comunicat că aceasta nu va avea loc, iar ulterior nu i-au fost expediate citația și celelalte acte aferente examinării cauzei de către noul complet.

17. În acest context, recurentul a susținut că instanța de apel a examinat cauza în lipsa participanților la proces, fără a le asigura comunicarea actelor și posibilitatea efectivă de participare, ceea ce a constituit, în opinia sa, o ingerință în dreptul la acces liber la justiție și la un proces echitabil. De asemenea, a invocat că prin menținerea

hotărârii primei instanțe i-a fost încălcat și dreptul de proprietate, garantat de art. 46 din Constituție și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

18. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

19. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

20. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

21. Art. 433 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

22. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

23. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Centru a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 17 mai 2023. Totodată, la 26 iulie 2023, participanților la proces le-a fost comunicată decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2023 (f.d. 121).

24. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 26 septembrie 2023 de către Aliona Palamari, în interesele recurentului Onofrei Augustin a fost declarat în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

25. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

26. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

27. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

28. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

29. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența

probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

31. Completul de judecată aderă la concluziile instanței de apel, potrivit cărora pretențiile reclamantului privind constatarea transmiterii în posesie, folosință și dispoziție a automobilului, constatarea vânzării-cumpărării și recunoașterea dreptului de proprietate nu au suport suficient în circumstanțele cauzei. Instanța de apel a reținut în mod justificat că modalitatea de transmitere și transcriere a dreptului de proprietate asupra unui mijloc de transport este supusă unei proceduri speciale, realizată prin autoritatea competentă, în baza documentelor prevăzute expres pentru asemenea operațiuni.

32. În acest context, argumentul recurentului întemeiat pe recipisa din 20 noiembrie 2017 nu este apt să răstoarne concluziile instanței de apel. Aceasta a explicat că pretinsa transmitere a automobilului în posesie, folosință și dispoziție contravine situației reflectate în Registrul de Stat al Transporturilor și nu poate substitui procedura legală de transcriere a dreptului asupra vehiculului, inclusiv cerințele aplicabile atunci când actul de înstrăinare este întocmit în formă simplă.

33. Totodată, instanța de apel a ținut cont și de faptul că reclamantul a formulat anterior o acțiune având ca obiect recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare referitor la același automobil, acțiune respinsă prin hotărâre menținută în apel. Prin urmare, raționamentul instanței de apel este coerent și suficient în raport cu pretențiile deduse judecății, iar recursul exprimă, în esență, dezacordul recurentului cu aprecierea deja verificată a circumstanțelor relevante.

34. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de avocata Aliona Palamari, în interesele recurentului Onofrei Augustin.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat